

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf. : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

14. maj 2008

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 149 alm. del, stillet af Folketingets Kulturudvalg den 5. maj 2008.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 149 alm. del

Skrivelse af 8. maj 2008

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål:

"Ministerens tale ved KUAS' museumskonference den 29. april på Nyborg Strand, ønskes oversendt til Kulturudvalget"

Svar:

Nedenfor følger manuskript til talen afholdt af kulturminister Brian Mikkelsen ved KUAS' museumskonference den 29. april 2008, idet det bemærkes, at det talte ord gælder:

Jeg har været kulturminister i mere end 6 år.

Det er et fantastisk privilegium!

Jeg har haft fornøjelsen af at besøge rigtig mange museer i alle dele af landet.

Invitationer til udstillinger, breve og møder med mange af jer har også øget min forståelse for jeres udfordringer og for jeres syn på sagen.

Det har været en periode præget af udvikling.

Det har også været regeringens ambition.

Vi etablerede netop Kulturarvsstyrelsen for at få mulighed for at koordinere udviklingen blandt museerne og på kulturarvsområdet i øvrigt.

Det synes jeg, er lykkedes.

Der er en god dialog mellem styrelsen, museerne og kommunerne. Og dét en væsentlig årsag til at museumslandskabet i dag er meget anderledes ud end for 6 år siden.

I dag vil jeg pege på nogle af de udfordringer, som vi skal arbejde med fremover.

Jeg mener, det er vigtigt at holde fokus på kvaliteten i museernes opgaveløsning, og på dialogen med brugere og interessenter.

Kvaliteten og dialogen med brugerne er afgørende for udviklingen af museerne.

"Fremtiden kommer af sig selv – det gør fremskridtet ikke!"

Det er Poul Henningsen, der er ophavsmand til disse vise ord.

”Fremtiden kommer af sig selv – det gør fremskridtet ikke”

Sådan skal vi se på museernes udvikling!

Hvis vi vil have museerne til at betyde endnu mere, så skal vi beslutte os for det – ikke vente på det!

Fremskridtet kommer ikke af sig selv...

Med det udgangspunkt vil jeg i dag tale om museernes brugere, museernes formidling og forskning og om museernes bevaringsarbejde.

Jeg vil også give jer mine synspunkter på museernes økonomi.

Men allerførst vil jeg starte med konferencens centrale tema:

At museer er betydende og væsentlige samfundsinstitutioner, det tror jeg, vi er enige om.

På kort sigt er det en af museernes opgaver at være med til at formidle kulturarven.

På langt sigt skal de også være med til at bevare kulturarven.

Der er stor opbakning i befolkningen til museerne.

Langt de fleste mener, at vi skal have museer.

At museer er vigtige.

Den seneste imageundersøgelse på Nationalmuseet viser for eksempel, at langt over 90 % af befolkningen mener, at det er vigtigt, at vi har et Nationalmuseum.

Desværre er der ikke helt så mange, der bruger museerne selv!

Ikke helt så mange, som er klar over, hvad museerne faktisk kan bruges til!

Vi er i en situation, hvor der er stigende interesse for kunst og kulturarv.

Hvor oplevelsesøkonomien – mødet mellem kultur og erhverv – er et vækstområde.

Kulturarvsstyrelsens og Realdanias undersøgelse fra 2005 peger netop på betydningen af kulturarven som en lokal udviklingsressource.

Jeg mener, at dét er en enestående mulighed for at udvikle museerne og museernes betydning.

Jeg forventer, at flere borgere i Danmark skal bruge museerne.

Vi skal derfor arbejde på, at museerne får større betydning for flere mennesker.

Vi skal sætte fokus på, hvordan museerne bliver mere vedkommende og nærværende i forhold til verdenen uden for museerne selv!

Vi skal – i fællesskab – sikre at befolkningen fortsat bakker op om museerne som kulturbærende institutioner.

Jeg kan rundt i landet se mange eksempler på, at museerne går i dialog med nye interesser.

Eksempler på, at museer sætter nytænkende og visionære projekter i værk.

Eksempler på, at museerne netop bliver mere interessante og mere vedkommende for flere.

Det er ofte de museer, der har mod på nye muligheder, som får skabt øget opbakning og øgede bevillinger fra kommunerne, og de museer som også får del i de statslige puljemidler.

Lad mig give nogle eksempler på projekter, som rækker ud over museerne selv:

Ringkøbing-Skiern Museum:

- Her har de besluttet sig for at etablere et Center for Kulturarvspædagogik.
- Det sker i samarbejde med universitetet.
- Det er rigtig flot tænkt.
- Ambitiøst og perspektivrigt!
- Og netop sådan nogle visioner er da også blevet belønnet med midler fra Kulturministeriet, Kulturarvsstyrelsen og Friluftsrådet.

Fuglsang Kunstmuseum:

- som jeg for nylig har besøgt, samarbejder med Fyns Kunstmuseum om udstillinger og forskning.
- Senest er det udstillingen Livsløst, og tidligere var det et Johan Rohde projekt.

- I størrelse er de to kunstmuseer ikke blandt de største i den danske museumsverden.
- Men de viser, at de ved at samarbejde kan levere høj kvalitet, der bliver værdsat internationalt.

Bevaringscenteret i Vejle:

- Fællesmagasin for flere museer. Det er berettiget blevet rost mange gange før.
- Og det er stadig – også på verdensplan – et af de bedste eksempler på, hvordan vi får skabt perspektivrige museumsløsninger.
- Løsninger for de mere driftstunge bevaringsopgaver, som ikke alle forstår betydningen af.
- Til september skal jeg indvie et fællesmagasin mere – denne gang i Randers.
- Der er stor international interesse for den danske know-how inden for bevaring.
- Det er verdensklasse!

Dette er blot nogle eksempler på museer, der er vedkommende og ambitiøse.

Og det er eksempler på, at museerne i fællesskab kan nå endda meget store resultater – nå mål, som det ikke er muligt for det enkelte museum at realisere.

I regeringsgrundlaget 'Mulighedernes Samfund', har vi netop sat fokus på en kvalitetsreform af den offentlige sektor.

Formålet med reformen er at skabe et kvalitetsløft.

Det kan ske ved, at vi i højere grad orienterer os mod brugernes og interessenternes forventninger.

Kvalitetsløftet kan ske ved, at vi inddrager brugerne i udviklingen af institutionerne.

Lad os se lidt nærmere på nogle opgaver, som aktuelt kræver en særlig indsats af museerne.

Opgaver som samtidig er væsentlige i dialogen mellem museet og det samfund, museet er en del af.

Museets formidling er dér, hvor relationen mellem museet og det omgivende samfund er mest udtalt.

Opfølgningen på *Udredningen om museernes formidling* er blevet en omfattende formidlingsplan.

Planen skal på alle måder sikre øget adgang og kendskab til kulturarven.

Politisk har vi her tilvejebragt betydelige midler til museernes udvikling.

Fra 2006 har 35 mio. kr. årligt sikret øget gratis adgang til museerne.

Og fra 2007 bruger vi yderligere godt 40 mio. kr. årligt til udvikling af formidling.

Det er en mangfoldig udviklingsstrategi, der blandt andet omfatter støtte til konkrete formidlingsprojekter på museerne.

Strategien omfatter også forskning i formidling. Og den omfatter øget videndeling mellem museerne.

Det er hele ideen med formidlingsplanen, at museerne udvikler og gentænker rollen i forhold til det omgivende samfund.

Brugernes forventninger vokser.

De vil bidrage, deltage – og selv styre!

Der er allerede i det første år igangsat mange gode projekter, hvor der er øget fokus på brugerne:

- På Mediemuseet i Odense kan publikum selv få ordet i tv-mediets varme stol
- Middelfart Museum sørger for, at vi kan høre stemmer på Psykiatrisk Hospital
- Skovgaard Museet vil tale om religiøs kunst med konfirmander i Viborg Domkirke
- Og på Køge Skitsesamling samarbejder de med fængselsvæsnet om Kunsten bag Tremmer

Der er også her masser af initiativ på museerne!

Og de to nye initiativer skal være med til at skabe endnu tættere forbindelse mellem museerne og brugerne.

Det er nationale brugerundersøgelser og udbygning af samarbejdet med undervisningssektoren.

Brugerundersøgelserne iværksættes på alle museer fra 2009 og kræver blot at det enkelte museum deltager i at indsamle data.

Vi får nyttig viden om, hvordan vi udvikler museerne i fremtiden.

Museerne har rigtig meget at tilbyde undervisningssektoren.

På Sjælland har vi en samlet Skoletjeneste.

I andre dele af landet er organiseringen ikke så velfunderet.

Det skal vi gøre noget ved.

I løbet af efteråret 2008 tager vi hånd om en samlet udvikling af nye samarbejdsprojekter 'vest for Storebælt'.

Jeg forestiller mig, at denne opgave kan placeres på et par museer.

Gerne flere museer i samarbejde.

Så vil jeg sige lidt om museernes forskning.

Med globaliseringsstrategien vil regeringen og Folketinget udvikle Danmark, så Danmark fortsat er et førende vækst-, videns- og iværksættersamfund.

Kulturforskning er vigtig for samfundets vækst og udvikling.

Men hvordan bliver vi bedre til at forklare dette for omverdenen?

Det er regeringens holdning, at en stor del af de offentlige forskningsmidler skal uddeles i åben konkurrence.

Det er vores holdning, at den konkurrence skal stige i de kommende år.

Det er vigtigt, at kulturinstitutionerne – og herunder museerne – bliver bedre til at konkurrere om de centrale forskningsmidler.

Vi skal have større andel i forskningsmidlerne uden for Kulturministeriet.

Kulturministeriet har nedsat en arbejdsgruppe, der kigger på disse udfordringer.

Vi skal øge fællesskabet og samarbejdet.

Arbejdsgruppen skal udarbejde en forskningsstrategi for vores område.

En strategi, som skal være klar inden udgangen af 2008.

Jeg ved, at I på museerne har sat øget fokus på vilkårene for forskningen.

Der har været afholdt seminarer og Organisationen Danske Museer har senest taget initiativ til at oprette et forskningsnetværk.

Det er godt – og det er nødvendigt.

Jeg nævnte tidligere et eksempel på et forsknings- og udstillingssamarbejdet mellem 2 mindre kunstmuseer. (Fuglsang Kunstmuseum og Fyns Kunstmuseum)

Det gjorde jeg for at understrege, at det er vigtigt, at museerne samarbejder med hinanden og med institutioner i deres omverden.

Det er helt centralt, at I opbygger partnerskaber om forskningen.

Og jeg kan forestille mig, at rektor Poul Holm kommer ind på dette senere i dag!

Nu til et andet aspekt af museernes opgaver.

Siden 2004 har vi årligt brugt 40 mio. kr. på Kulturbevaringsplanen.

Bevillingerne har givet museernes indsats på bevaringsområdet et gevaldigt løft.

Jeg har derfor sikret, at bevillingerne videreføres fra 2008 og i årene fremover.

Rigsrevisionen har i 2007 vurderet, hvordan Kulturministeriet, Kulturarvsstyrelsen og museerne løser opgaven med at forvalte og bevare kulturarven.

Vurderingen er, at det ikke står helt skidt til – men at der også er plads til forbedring.

Som ansvarlig minister skal jeg fortælle mine politiske kolleger – statsrevisorerne – hvad jeg vil gøre, for at imødekomme den rejste kritik.

Og det har jeg gjort!

I min redegørelse til statsrevisorerne har jeg lagt særlig vægt på, at Kulturarvsstyrelsen og museerne vil arbejde videre med at forbedre museernes registreringer af kulturarven.

Registreringerne skal samtidig gøres tilgængelige for offentligheden i de centrale registre.

Når registreringen skal være i orden, så er det ikke kun en bogholderi-betragtning, der ligger bag.

Det er fordi registrene er et redskab til dialog mellem museet og museets brugere.

Fordi registrene giver omverdenen indblik i museernes virksomhed.

Kulturarvsstyrelsen vil derfor følge op på Rigsrevisionens beretning.

Det betyder, at I på museerne nu skal udarbejde handlingsplaner for en opdateret registrering og indberetning til de centrale registre.

Jeg har også besluttet, at Kulturarvsstyrelsen skal øge antallet af tilsyn med museerne for at sikre en kvalificeret forvaltning af kulturarven.

I er mange museer, der også løser også forvaltnings- og myndighedsopgaver.

Kulturhistoriske museer, der samarbejder med plan-myndighederne og for eksempel har et arkæologisk ansvar.

10 museer har netop fået ansvaret for tilsynet med fortidsminderne.

Det er centrale opgaver i den samlede bevaringsindsats.

Jeg vil understrege, at her er dialogen med kommunalpolitikere, embedsmænd, bygherrer og borgere meget vigtig.

Kommunerne er efter kommunalreformen blevet de største forvaltere af kulturarven.

De har brug for den rådgivning, I på museerne kan give.

Vi kan nå rigtig langt ved at skabe forståelse for, hvorfor vi skal passe på kulturarven.

Kulturarven rummer et potentiale, når byen skal udvikles, når nye partnerskaber mellem erhvervsliv og kulturinstitutioner etableres og når nye turisme-strategier skal udtænkes.

Det kræver en god dialog.

Og det er der oftest.

Men dialogen er der ikke altid, men så kan vi arbejde for at udvikle den!

På det seneste har arkæologien været synlig i medierne.

Der har været fokus på de udgifter, bygherren skal betale.

Jeg mener, at vi har en rigtig god arkæologisk finansieringsmodel, hvor bygherren betaler. Men også en ordning, der betyder, at der er mulighed for statsligt tilskud, så det sikres at de enkelte bygherreudgifter aldrig kommer til at udgøre en uforholdsmæssig stor del af de samlede anlægsudgifter.

Jeg mener, vi skal fastholde denne finansieringsmodel for fremtiden.

Modellen stiller store krav til, at vi fører en ordentlig og respektfuld dialog med disse bygherrer – det gælder både kommunerne og den private bygherre.

Samtidig fremmer den prioritering, så vi ikke nødvendigvis får gravet alt op i vores generation, selv om byggeaktiviteten er høj.

Og modellen stiller krav om, at vi kan få alle til at forstå, hvorfor den arkæologiske aktivitet er vigtig.

Forstå hvad der kommer ud af – og op af – hullerne i jorden!

Forstå, hvilken ny viden vi får.

Vi vil snart få et indtryk af, hvordan vi bruger den viden.

Kulturarvsstyrelsen vil i 2009 gennemføre en international evaluering af, hvordan resultaterne af den arkæologiske aktivitet bidrager til den samlede nationale forskning på området.

.....

Det var nogle af mine betragtninger om kvalitetsudviklingen af museumsopgaverne.

Jeg vil nu knytte nogle kommentarer til rammerne for museernes udvikling.

Som kulturminister ved jeg imidlertid, at kulturinstitutioner – nærmest pr. definition – altid er presset på økonomien.

Det gør ingen forskel om museet har en bevilling på 1 mio. kr. eller på 190 mio. kr.

Det enkelte museum mangler stadig penge!

Prioritering er en af de helt centrale udfordringer til lederskabet på museerne.

For bevillingerne bliver næppe nogensinde tilstrækkelige i det enkelte museums perspektiv!

Vi kan sagtens bruge meget tid på at tale økonomi.

Og selvfølgelig betyder økonomien noget for det enkelte museums muligheder.

Økonomiske diskussioner må bare ikke blive en undskyldning for, at udvikling ikke kan finde sted!

Der er dog også museer – store som små – som har fået forbedret deres driftsøkonomi i de senere år.

Ved øget kommunal eller statslig støtte.

Vi har fået etableret de store politiske programmer – og pænt med midler – til at udvikle museernes bevaring og formidling.

Billedet af museernes økonomiske udvikling er altså nuanceret.

Min pointe er, at vi skal insistere på at have ambitioner for den rolle, som museerne kan og skal spille i vores samfund.

Vi skal – som jeg sagde i min indledning – beslutte os for udviklingen – ikke sidde og vente på, at den kommer af sig selv.

Det er det museumslederskab handler om!

Heldigvis er der mange museer og museumsledere, der har ambitioner om udvikling.

Jeg har mødt mange kreative og visionære museumsledere, som handler i stedet for at vente.

Det er også den tænkning, der kommer til udtryk i de oplæg, som I hører her i dag.

Jeg vil i den sidste del af mit indlæg ridse billedet af de fremtidige bevillinger op.

Overgangsordningerne

Med aftalen om kommunalreformen og amternes nedlæggelse fik vi etableret to overgangsordninger på museumsområdet.

De sikrer, at frem til og med 2010 udbetales de hidtidige amtstilskud til museer og konserveringscentre af staten.

Herefter er det politisk aftalt, at midlerne så vidt muligt udlægges til kommunerne.

Der er tale om ca. 43 mio. kr. til museerne og ca. 12 mio. kr. til konserveringscentrene.

Vi har i ministeriet kigget lidt på konsekvenserne af denne aftale.

Hvad sker der, hvis vi fordeler de hidtidige opgavebestemte tilskud til kommunerne over bloktilskuddet?

Ja, fordelingen vil blive noget skæv i forhold til den nuværende fordeling.

Det vil især komme de befolknings-rige kommuner til gode.

Mens mindre kommuner kan miste mange millioner kr. hver.

Penge flyttes i stedet til storby-kommunerne.

Det duer efter min opfattelse ikke!

Jeg vil derfor arbejde for, at vi fastholder tilskuddene til de nuværende formål.

Så vi sikrer, at de fortsat kommer museerne, konserveringscentrene og øvrige kulturaktiviteter til gode.

Jeg håber, at der vil være forståelse blandt mine politiske kolleger for dette synspunkt.

Jeg er opmærksom på, at sagen skal afklares i god tid inden 2011, så det vil jeg bestræbe mig på at få gjort!

Tilskudsstrukturen – driftstilskud

Statens tilskud til de statsanerkendte museer er i dag sammensat af en række forskellige tilskudsordninger.

Kommunalreformen og indførelsen af gratis entré har bidraget til knopskydningen.

Det kan give anledning til at overveje, om museumslovens tilskudsbestemmelser skal reformeres. Jeg har overvejet, og mit svar er indtil videre – Nej!

Det er ikke tidspunktet nu, at gennemføre en større tilskudsreform.

Lad mig forklare hvorfor:

For det første

Det er min højeste prioritet at sikre, at de amtslige midler fortsat anvendes til museumsformål – og til de museer, der i dag modtager disse midler.

Det lægger ikke op til en stor tilskudsreform, men nok til en justering af bestemmelserne.

For det andet

Jeg vurderer, at de allerede gældende bestemmelser godt kan håndtere de tilskudsjusteringer, som følger af de mange museumsfusioner.

Vi har sikret, at to sammenlagte museer beholder deres hidtidige tilskud.

Fremtidige sammenlægninger kan altså godt lade sig gøre.

For det tredje

Hvis tilskudsbestemmelserne skal omlægges, må det være fordi, vi skal opnå en væsentlig anden tilskudsfordeling.

Jeg kan ikke få øje på museer, der vil afgive nuværende driftsmidler til kollegamuseer.

Min konklusion er altså: Hvis ikke systemet er gået i stykker, så er der ikke grund til at reparere det!

Slet ikke, når vi faktisk har en museumslov og et tilskudssystem, der jo netop kan rumme udvikling og forandring!

Vi har jo set, at det indenfor de nuværende rammer er muligt at skabe store museer som Museum Sønderjylland og Museum Salling.

Og vi har set, at en række udviklingsprogrammer, sammen med alle kulturaftalerne, giver plads til eksperimenter og udvikling.

Det udelukker ikke, at vi i de kommende år skal overveje mindre justeringer.

Strukturudviklingen kan jo tage et omfang, der gør det aktuelt at overveje justeringer i museumslovens tilskudsregler.

Men det er ikke aktuelt her og nu.

Tilskudsstrukturen – puljer

Omfanget af tilskudspuljer har været rejst som et problem.

Nogle mener, at der burde være færre puljer og flere faste driftstilskud.

De peger på, at museerne bruger al for megen tid på at skrive ansøgninger.

Og de peger på, at politiske bestemte puljer giver skæve prioriteringer.

Jeg mener, at vi politikere selvfølgelig skal have muligheder for at udpege mål og prioritere særlige midler til disse mål.

Det er en grundlæggende del af vores opgave.

Puljemidler er ganske enkelt et godt udviklingsværktøj!

Puljemidlernes fordeling

Kulturarvsstyrelsen har kigget nærmere på fordelingen af puljemidler til museerne for perioden 2004 – 2007.

I de fire år er der i alt bevilget 134 mio. kr. til bevaring, til formidling og til forskning.

Og puljemidlerne er stigende, så de årlige puljer i 2008 er på godt 55 mio. kr.

Det er et ganske pænt supplement til det almindelige driftstilskud.

Og som gør det muligt at realisere visioner og drømme på det enkelte museum.

Visioner som kunne være vanskelige at realisere gennem det almindelige driftstilskud.

Det viser sig, at store institutioner – i et vist omfang – er bedre til at få puljemidler end små. Der er dog også en gruppe helt små museer, som er rigtig gode til at søge - og få andel i de mange puljemidler.

Størrelsen er altså ikke hele forklaringen.

Hvad er det så, der gør nogle museer i stand til at opnå væsentlige andele af tilskuds-puljerne?

Jeg tror, at vi har at gøre med en slags museernes X-faktor.

En X-faktor, som dækker over visioner og handlekraft hos lederskabet på det enkelte museum.

Jeg tror, det er vigtigt, at der er midler til rådighed til særlige projekter og til akutte opgaver herunder ikke mindst erhvervelser.

Hvis vi smurte puljemidlerne jævnt ud, ville der i gennemsnit blive et par hundrede tusinde kr. pr. museum pr. år.

Så mit råd er:

Brug dem!

Lær at elske dem!

I har sikkert bemærket, at jeg ikke har givet et konkret bud på, hvordan museumslandskabet skal se ud fremover.

Et bud på hvor mange museer vi skal have.

Det skyldes, at jeg kan se, at museumsstrukturen er i fuld udvikling.

I en retning, som jeg er enig i.

Jeg mener, at nogle af de museer, vi har i dag, bør blive dele af større enheder.

At vi skal have større og mere bæredygtige museer.

Det skal vi, for at museer bedre kan løfte deres opgaver på et højt kvalitetsniveau.

Det skal vi også for at ruste museerne til partnerskaber uden for museumssektoren.

Rigtig mange indsigtfulde museumsdirektører, bestyrelser og kommunalpolitikere deler denne opfattelse.

Og vi kan se, at de gør noget ved det.

Nye museumskonstellationer og samarbejdsmodeller ser dagens lys.

Og andre er på vej.

Ca. 50 af de museer vi kendte 1. januar 2006 er involveret i sammenlægninger eller overvejelser om nye samarbejdsrelationer.

Museumsstrukturen udvikler sig fint under de gældende rammer og regler!

Lad mig opsummere:

Jeg har i dag peget på nogle af de udfordringer til musernes udvikling, som jeg mener, vi aktuelt står overfor.

Efter min opfattelse er det kvaliteten i museernes opgaveløsning, og det er dialogen med brugere og interessenter, som er afgørende for den rolle museerne kommer til at spille fremover.

Jeg har lagt vægt på, at vi i fællesskab skal have ambitioner om, at museerne skal betyde mere for flere!

Det skal vi, fordi museerne netop er skabt af samfundet, ofte med en folkelig forankring.

Offentligt finansierede 'public-service'-institutioner, hvis berettigelse er, at de står i samfundets tjeneste og til rådighed for samfundets udvikling – for nu at citere fra ICOMs museumsdefinition.

Jeg har peget på, at vi selvfølgelig skal arbejde for at forbedre vilkårene – også de økonomiske – for museerne.

Men jeg har også understreget, at vi skal beslutte os for udviklingen – ikke sidde og vente på den.

Jeg har tilkendegivet, at jeg ikke mener, at vi aktuelt skal gennemføre en større tilskudsreform.

Den nuværende museumslov giver i det store hele rigtig gode rammer for udvikling af fremtidens museum.

Jeg må også tilføje, at det formentlig bliver nogenlunde inden for de økonomiske rammer, vi allerede kender, at den nærmeste udvikling af museerne skal finde sted.

Jeg er meget optimistisk på museernes vegne.

Mine mange ture rundt i landet viser mig,

- at I udvikler kvaliteten i jeres arbejde,
- at I skaber nye museumsstrukturer,
- og at I øger dialogen med jeres brugere.

På den måde er fremtidens museer allerede begyndt at tegne sig!

På den måde er ikke bare fremtiden – men også fremskridtet på vej!